

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.168 van 8 maart 1999
in de zaak A. 76.132/IX-748.**

In zake : de NV CLARCREDIT & C°,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. CAMBIEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Burgemeester Pyckestraat 53

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Economie,
die woonplaats kiezen bij
advocaten P. LAMBERT en N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de
NV CLARCREDIT & C° op 24 oktober 1997 heeft ingediend om
de vernietiging te vorderen van de beslissing van de
raad van de Controledienst voor de Verzekeringen van
8 september 1997 waarbij geweigerd wordt haar in te
schrijven in het register van de verzekeringstussen-
personen;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien de memorie van de verzoekende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF, op grond van
artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van
22 februari 1991;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 11 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 1999, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 1 februari 1999 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. CAMBIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij dient op 28 juni 1996 een aanvraag in bij de Controledienst voor de Verzekeringen (hierna : CDV) tot registratie als onafhankelijke verzekeringstussenpersoon.

1.2. Op verzoek van de CDV maakt de verzoekende partij bij brief van 18 april 1997 een aantal ontbrekende stukken over waaronder volgende procentuele opgave van de commissies :

"- Procentuele opgave volgens commissies :	
- Royale Belge	: 35 %
- DBV	: 18 %
- Winterthur	: 15 %

- GB Lex : 15 %
- AG : 5 %
- P&V, De Schelde, Assubel, Generali
Belgium, Arfin, Credit Life, Norwich
Union, DKV, Europ Assistance, GKC : 12 %".

1.3. In een nota voor de raad van de CDV van 13 augustus 1997 schrijft een ambtenaar van de CDV het volgende met betrekking tot bovenvermelde aanvraag :

"2. Probleemstelling :

In het dossier 16597 : CLARCREDIT & C° N.V., Rootland 12, 8510 KORTRIJK, werd getwijfeld aan de juistheid van de opgave van de procentuele verdeling van de commissielonen.

Daarom werden door de Controledienst voor de Verzekeringen de fiscale fiches 281.50 opgevraagd. Na controle van deze fiches bleek er een significant verschil te bestaan tussen de oorspronkelijk opgegeven en de werkelijke verdeling van de commissies.

Oorspronkelijk gaf CLARCREDIT & C° N.V. de volgende verdeling op :

- Royale Belge 35 %
- DBV 18 %
- Winterthur 15 %
- GB Lex 15 %
- AG 5 %
- P&V, De Schelde, Assubel, Generali
Belgium, Arfin, Credit Life, Norwich
Union, DKV, Europ Assistance, GKC 12 %

Uit de fiscale fiches 281.50 blijkt de volgende verdeling :

- Royale Belge 56,15 %
- DBV Leven NV 34,56 %
- DBV Verzekeringen NV 4,50 %
- GB Lex 2,32 %
- AG 1,01 %
- Europ Assistance 0,39 %
- DKV International NV 0,36 %
- Royale Belge 1994 0,27 %
- Assubel ONG. & SCHADE NV 0,15 %
- AGF/De Schelde 0,14 %
- GENERALI 0,07 %
- De Vaderlandsche NV 0,01 %
- Axa Belgium NV 0,005 %
- Groep Josi NV 0,003 %

De administratie heeft dus vastgesteld dat valse verklaringen werden afgelegd in verband met de procentuele verdeling van de commissielonen met als doel te worden ingeschreven in het register van de onafhankelijke tussenpersonen.

3. Bespreking :

Artikel 15, § 3 van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat elke persoon die aan de Controledienst voor de Verzekeringen een valse verklaring aflegt, gestraft wordt met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijftien dagen en met een geldboete van 26 frank tot 1.000 frank of met een van die straffen alleen en wordt uit het register geschrapt.

Terzake dient de Procureur des Konings in toepassing van artikel 16, § 4 te beslissen zo er al dan niet een strafvervolgung moet worden ingesteld.

Schrapping uit het register is hier echter niet mogelijk daar het gaat om een tussenpersoon die een valse verklaring heeft afgelegd bij de aanvraag tot registratie en die bijgevolg nog niet is ingeschreven in het register van de verzekeringstussenpersonen.

De sancties die uitdrukkelijk door de wetgever zijn voorzien, voldoen hier dus niet.

Daarom stelt de administratie voor om de personen die een valse verklaring afleggen bij de aanvraag tot registratie te weigeren op basis van artikel 10, 3° van de wet van 27 maart 1995.

Overeenkomstig dit artikel 10, 3° moet de betrokken verzekeringstussenpersoon, om in het register van de verzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven en die inschrijving te behouden, een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid garanderen.

In de geest van de wet van 27 maart 1995 die tot doel heeft de rechten te beschermen van de verzekeringnemers, van de verzekerden en van de derden die betrokken zijn bij de uitvoering van verzekeringsovereenkomsten (art. 1), meent de administratie dat, gelet op het feit dat een verzekeringstussenpersoon bereid is een valse verklaring af te leggen tegenover een controleorgaan opgericht door de overheid, de Controledienst mag besluiten dat die verzekeringstussenpersoon niet over de nodige professionele betrouwbaarheid beschikt. Bijgevolg voldoet de betrokken tussenpersoon niet aan de voorwaarde gesteld in art. 10, 3° van de wet van 27 maart 1995. De Controledienst zou hiertegen moeten optreden door middel van een weigeringsbeslissing, ook al is er voor het vastgestelde misdrijf nog geen veroordeling uitgesproken.

Het afleggen van een valse verklaring door een verzekeringstussenpersoon bij zijn aanvraag tot registratie kan als een misdrijf van valsheid in geschrifte worden gekwalificeerd.

De administratie verwijst hierbij naar het Arrest nr. 66.998 van 25 juni 1997 in de zaak A. 73.633/IV-16.577, waarbij de Raad van State het beroep ingediend door de Heer Freddy SCHOUTEDEN om de vernietiging te bekomen van de beslissing van de Controledienst voor de Verzekeringen van 10 februari

1997 (Nota A/97/35) waarbij zijn aanvraag tot registratie in het register der onafhankelijke verzekeringstussenpersonen werd geweigerd op grond van valse verklaringen, werd verworpen.

4. Voorstel van de administratie :

De administratie stelt voor elke verzekerings-tussenpersoon die bij zijn aanvraag tot registratie een valse verklaring aflegt, te weigeren. Deze weigeringsbeslissing wordt gemotiveerd op grond van het feit dat indien een verzekeringstussenpersoon zich schuldig maakt aan valsheid in geschrifte tegenover een controleorgaan opgericht door de overheid, deze tussenpersoon niet over de nodige professionele betrouwbaarheid beschikt, vereist door artikel 10, 3° van de wet van 27 maart 1995 en bijgevolg niet aan alle voorwaarden voldoet om te kunnen worden ingeschreven in het register van verzekeringstussenpersonen.

De administratie stelt de Raad voor de aanvraag tot inschrijving in het register van de verzekerings-tussenpersonen van de onderneming CLARCREDIT & C° NV te weigeren".

1.4. Tijdens zijn vergadering van 8 september 1997 beslist de raad van de CDV om de inschrijving van de verzoekende partij in het register van de verzekeringstussenpersonen te weigeren. Als motivering wordt genotuleerd dat de verzoekende partij niet de voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid garandeert aangezien zij een valse verklaring heeft afgelegd bij haar aanvraag tot inschrijving.

1.5. Bij aangetekende brief van 10 oktober 1997 wordt de verzoekende partij op de hoogte gebracht van de bovenvermelde weigeringsbeslissing en van de motivering van die beslissing.

1.6. Bij aangetekende brief van 24 oktober 1997 (postdatum) stelt de verzoekende partij beroep in tegen die weigeringsbeslissing van 8 september 1997;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partijen opwerpen dat het beroep niet ontvankelijk is omdat het bewijs niet werd geleverd dat de beslissing om beroep in te stellen door het bevoegde orgaan werd genomen;

2.2. Overwegende dat door de verzoekende partij bij brief van 29 oktober 1997 het bewijs werd geleverd dat de raad van bestuur binnen de beroepstermijn beslist heeft het beroep in te stellen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel aanvoert dat artikel 10, 3°, van de wet van 27 maart 1995 is geschonden doordat "het daarin gestelde criterium (voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid) dient beoordeeld te worden in functie van vroeger opgelopen veroordelingen" en dat "de organen van verzoekster geen enkele veroordeling hebben opgelopen, zoals overigens geattesteerd bij de aanvraag";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partijen hierop antwoorden dat de CDV over een appreciatiebevoegdheid beschikt om te oordelen of de aanvrager aan het begrip "voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid" beantwoordt, dat, na onderzoek van het dossier en na vaststelling van valse verklaringen, werd geoordeeld dat de verzoekende partij niet aan de voorwaarde van artikel 10, 3°, voldoet; dat zij ter zake verwijzen naar het arrest SCHOUTEDEN, nr. 66.998, van 25 juni 1997;

3.1.3.1. Overwegende dat artikel 10, 3°, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling

en de distributie van verzekeringen bepaalt dat om in het register van de verzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven en die inschrijving te behouden, de betrokken verzekeringstussenpersoon aan onder meer de volgende voorwaarde moet voldoen :

"3° Een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid garanderen. De betrokkene mag zich niet bevinden in een van de gevallen opgesomd in artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen. De artikelen 3, 3bis en 3ter van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, zijn, wat deze wet betreft, enkel van toepassing op degenen die de werkzaamheden vermeld in artikel 2 als zelfstandige wensen uit te oefenen.";

3.1.3.2. Overwegende dat in acht genomen de algemene strekking van de wet van 27 maart 1995, uitdrukkelijk verwoord in artikel 1 van de wet zelf, te weten "de rechten te beschermen van de verzekeringnemers, van de verzekerden en van de derden die betrokken zijn bij de uitvoering van verzekeringsovereenkomsten", de verzoevende partij niet kan worden bijgevalen in haar stelling dat artikel 10, 3°, exhaustief de criteria bepaalt met betrekking tot de voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid; dat wanneer de betrokkene zich bevindt in een van de gevallen opgesomd in artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen de CDV verplicht is, zonder enige discretionaire beoordelingsbevoegdheid, zijn inschrijving in het register der verzekerings-tussenpersonen te weigeren; dat, evenwel in het belang van de bescherming van de rechten van de verzekeringnemers en van derden, krachtens artikel 10, 3°, in het bijzonder krachtens de bepaling dat de verzekeringstussenpersonen "een voldoende geschiktheid en professionele

betrouwbaarheid (moeten) garanderen", bemiddelaars om andere redenen dan die opgesomd in voornoemd artikel 90, § 2, en die verband houden met de uitoefening van hun beroep als verzekeringstussenpersoon eveneens kunnen worden uitgesloten; dat in zulke gevallen de Controle-dienst over een discretionaire bevoegdheid beschikt; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel betoogt dat zij nimmer valse verklaringen heeft afgelegd en dat de door haar opgegeven percentages "volledig overeenstemmen met (haar) portefeuillesamenstelling qua aantal dossiers, dewelke niet steeds exact dezelfde percentages vertoont van de werkelijk verkregen inkomsten", dat de verdeling dagelijks kan veranderen door de diverse overnames in de verzekeringssector en dat de CDV overigens geen uitspraak hoeft te doen nopens valsheid in geschrifte, dat de gepleegde valsheid overigens "onwerkdadig en onbestaande" zou zijn vermits de verzoekende partij zelf de fiscale fiches overmaakte;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partijen hierop antwoorden dat vastgesteld werd dat de procentuele opgave die verstrekt werd bij de aanvraag niet overeenstemt met de verdeling volgens de fiscale fiches, dat de verzoekende partij geen enkele toelichting verstrekt waaruit zou blijken dat één of meerdere overnames in de verzekeringssector de manifeste discrepantie tussen de twee tabellen van verdeling van commissielonen verklaart;

3.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij bij brief van 18 april 1997 in een "procentuele opgave volgens commissies" onder meer opgegeven heeft : "Royale Belge : 35 %" en "DBV : 18 %"; dat zij dus geen procentuele verdeling "qua aantal dossiers" heeft overgemaakt, zoals beweerd in het verzoekschrift; dat de aldus

opgegeven verdeling van de ontvangen commissies niet overeenstemt met de fiscale fiches waaruit onder meer kan worden afgeleid : "Royale Belge : 56,15 %" en "DBV Leven NV : 34,56 %"; dat op grond van die vaststelling de CDV terecht kon besluiten dat de verzoekende partij naar aanleiding van haar aanvraag onjuiste verklaringen heeft afgelegd; dat de verzoekende partij er niet in slaagt om een sluitende verklaring te geven voor die duidelijke afwijking; dat de vage verwijzing naar "diverse overnames in de verzekeringssector" geen concreet bewijs is; dat dan ook kan worden besloten dat de CDV niet onterecht heeft kunnen oordelen dat de verzoekende partij wegens die onjuiste verklaringen niet over de door artikel 10, 3°, van de wet van 27 maart 1995 vereiste professionele betrouwbaarheid beschikt; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel aanvoert dat de motiveringsplicht geschonden is doordat de percentages van de ontvangen commissies geen weerslag kunnen hebben op de beoordeling van het criterium "voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid" zoals bepaald in artikel 10, 3°; dat zij in dat verband verwijst naar het arrest nr. 64.521 van 17 februari 1997;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partijen hierop antwoorden dat het ingeroepen arrest geen betrekking heeft op het probleem dat in deze zaak rijst, dat de CDV geoordeeld heeft dat de verzoekende partij niet over de vereiste geschiktheid en betrouwbaarheid beschikt ten gevolge van de manifest onjuiste verklaringen die werden afgelegd;

3.3.3. Overwegende dat het door de verzoekende partij ingeroepen arrest niet relevant is; dat in dit arrest de Raad van State heeft geoordeeld dat het niet volstaat te verwijzen naar een hoog percentage van commissielonen, ontvangen van één of meer verzekeringsondernemingen, om te besluiten dat een aanvrager niet voldoet aan het criterium van onafhankelijkheid bepaald in artikel 5, tweede lid, van de wet van 27 maart 1995; dat, zoals bij het onderzoek van het tweede middel is uiteengezet, in casu in de bestreden beslissing niet zonder meer verwezen werd naar de procentuele verdeling van de commissielonen, maar de aanvraag tot registratie geweigerd werd omdat vastgesteld werd dat de verzoekende partij een onjuiste opgave van de procentuele verdeling had gedaan naar aanleiding van haar aanvraag tot registratie; dat het derde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht maart 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.